

undertiden, saaledes som det har været Tilfældet med den ærede Forespørger, til Folke-repræsentanter, men oftere og oftest maatte til den Presse, som i en Række af Aar ogsaa paa Grund af Frihedsbevægelsen, som har gjort sig gjældende her hjemme, er været kraftig op og stadig har taget sig af de Forurettedes Sag, af Folk, der havde Klager at fremjøre. Det har ogsaa viist sig, at det høitærede Krigsministerium med samme Ungsteligbed har vaaget over, paa hvilken Maade denne Presse tog sig af de Klagenes Sag. Der findes ikke en eneste Autoritet her i Landet — og det vil som bestemt ikke sige saa ganske lidt — der paa en saa hensynsløs Maade har forfulgt den frifindede Presse herhjemme som vort høitærede Krigsministerium. "Socialdemokraten" s. Ex. har for Tiden ikke mindre end et halvt Duzin militære Sager, og ude i Landet verserer mindst en halv Snes Sager, som dreie sig om den Sag, der nu vel snart er paa et Stadium, at den kan siges at være bleven en Kuriositet, nemlig den bekjendte Sag mod Præsto Amt's Avis, som blev anlagt, fordi der var skrevet i den, at man fandt, at det var partist, — eller noget lignende blev der i alt Fald sagt — at den høitærede daværende Krigsminister havde foretrukket en Præsteføn til Artilleriofficersaspirant, som havde Maadelig og Slet i de vigtigste Sag, som vedrøre den militære Videnskab, fremfor en anden Elev, der havde staaet sig langt bedre til Examen. Der blev anlagt en Række Sager rundt omkring i Landet, alene for den Histories Skyld. "Socialdemokraten" for sit Bedkommende har to Sager i Anledning af denne Historie, thi da Dommen var faldet mod Præsto Amt's Avis, meddelte selvfølgelig "Socialdemokraten", som ogsaa havde staaet en Sag, at der var faldet Dom i Sagen, og derpaa anlagde den høitærede Krigsminister Sag imod "Socialdemokraten", fordi den meddelte denne Dom. Saaledes er det gaaet til, at "Socialdemokraten" har staaet to Sager, fordi den har omtalt, at den høitærede Krigsminister havde foretrukket en Præsteføn, som havde Maadelig og Slet i Karakter i det Sag, som er det vigtigste, naar der er Spørgsmaal om at blive Officersaspirant. Saaledes forfølger altsaa Krigsministeriet den Presse, hvortil Klagerne henvende sig, disse Klagerne, som paastaa ikke at turde klage, saa længe de ere Soldater, da de erved vilde risikere for meget. Det vil sikkert være ærede Medlemmer bekjendt, at noget lignende er stet, at mishandlede Soldater have henvendt sig til Pressen for at faae optaget Ting angaaende Kantonnementssøvel-

jerne i Sylland i afvigte Efteraar. Jeg har talt med en af de Soldater, som led Overlast ved den Leilighed. Han har henvendt sig personlig til mig og tillige til den høitærede Forespørger og bedt os om at bringe ogsaa denne Sag frem; men nu ser man jo, at det ikke nytter at spørge den høitærede Krigsminister, om han vil undersøge Sagen. Jeg har ikke saa stort Kjendskab til militære Forhold, og jeg havde egentlig ikke saa overordentlig stor Vist til at trætte Thingets Medlemmer med at bringe denne Sag frem, men saaledes som den er fremstillet af en af de mishandlede Soldater, forekommer det mig virkelig at være oprørende. Der blev holdt 32 Mand tilbage, som beskylldes for at have demonstreret imod Lieutenant Esche, men de bleve successivt hjemsendte, uden at man kunde gjøre dem det Mindste. Sluttelig blev der kun tre tilbage, og deriblandt var de to, som Lieutenanten havde staaet. Der blev flere tilbage, efter at de havde staaet Lov til at reise hjem, der vilde optræde som Vidner under Krigsrettsagen og bevidne, at de to, som vare staaede af Lieutenanten, vare fuldstændig uskyldige i den Sag, der var Spørgsmaal om, og stet ikke havde demonstreret, men disse Vidner vilde man aldeles ikke afhøre. Jeg har her liggende for mig et Brev fra vedkommende Soldat, som forlanger Sagen draget frem, og hvori han har staaet Underkriter fra Soldater, der have ligget i Tjeneste sammen med ham, for, at de ere villige til med Ed at bekræfte, at de to Soldater, som ere blevne straffede, den ene med to Gange fem Dages Fængsel paa Vand og Brød og den anden med fem Dages mørk Arrest paa streng Kost, have været fuldstændig uskyldige i det foreliggende Tilfælde, men ikke desto mindre kan man jo ikke vente Noget. Krigsretten er jo afsluttet, og den høitærede Krigsminister har da sandsynligvis beordret eller i ethvert Tilfælde antydnet Lieutenant Esche, at han maatte anlægge Sag mod "Socialdemokraten" for at rense sig imod de Angreb paa hans personlige og militære Ære, som vare gjorte igjennem Sagens Offentliggjørelse. Sagen verserer altsaa for Civilretten, og Vidnerne ville selvfølgelig blive forte der, men det forekommer mig, at det ikke tjener til at høre de militære Forholds Retfærdighed og Krigsrettens Retfærdighed i det Hele taget overfor Soldaterne, naar der skal dømmes dem og deres Overordnede imellem, at man negter dem at føre Vidnesbyrd for deres Uskyldighed. Naar der foreligger fuldstændige Erklæringer, saaledes som jeg har staaet fra disse Mand, for at de Paagjældende ere uskyldige, er der i det Mindste ikke for mig Grund til at betvivle, at Sagen